

РЕШЕНИЕ

№ 3578

гр. София, 27.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 30.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря М.Иванова, като разгледа дело номер **11205** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.5, ал.4 от ЗПГРРЛ.

Образувано е по жалба на Н. Н. К. срещу ЗАПОВЕД РЛ-256 от 17.11.2011г. на Областния управител на С., с която е признато правото на обезщетяване за необезщетения срок от 88 месеца и съответно обезщетението е определено на 5 632лв..

По изложението в срок в жалбата съображения, че не е включено и обезщетение за допълнителни 12 месеца за периода на въдворяване в ТВО –се претендира допълнително обезщетение. Визира се, че се държи обезщетение общо за 208месеца, както следва: от 27.12.1949г. до 23.03.1956г.-6 години, 3 месеца и 2 дни. От 07.09.1960г. до 08.09.1964г.- 4 години. От 21.01.1965г. до 21.01.1971г. 6 години. От 05.11.1956г. до 08.09.1957г.-10месеца. От 14.10.1949 до 01.08.1953г. -2 месеца и 13 дни.Твърди се, че е изплатено обезщетение от 15 000 неденоминирани лева, което не е преизчислено. С оглед изложеното се прави извода, че от общо 208 месеца -неизплатено е за 98 месеца, което е в размер на 6272лв. /т.е. липсващите неизчислени 12 месеца/ и се иска платеното вече да се преизчисли и от получените 15 000 неденоминирани лева да получи 7025лв. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.К..

Ответникът - в придружителното писмо изразява становището за неоснователност на жалбата по съображения, че лицето в заявлението си е посочило лично периода, за който търси обезщетение и същият е включвал само 78 месеца, през които лицето е изтърпявало наказанието лишаване от свобода. Визира се, че

жалбоподателят не е потърсил обезщетение за 12 месеца, за които претендира за въдворяването си в ТВУ. Относно вече полученото обезщетение от 15 000лв. се сочи, че не може да се преизчисли.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е в срок от адресат на акта, поради което следва да се разгледа.

С оспорената заповед ответникът се е произнесъл по искане на лицето №94НН/99 от 15.11.2006г., с която е признал право на обезщетение за необезщетения срок от 88 месеца за репресията „Лишаване от свобода”, изтърпяно от 27.12.1949г. до 23.03.1956г. т.е. посоченото в част първа на жалбата - 6 години , 3 месеца и 2 дни. Отбелязано е, че съгласно ПМС №38 от 11.05.1990г. лицето е получило по 140лв. месечно, но не повече от максималния размер от 15 000лв. т.е получило е 15 000лв./т.е. за 8години и 11 месеца/, но с влизането в сила на ЗПГРПЛ -§3 - е предоставена възможност за пълно обезщетяване, поради което е отчетено, че след като за 8 години и 11 месеца е получено обезщетение, то необезщетеният период е 88 месеца /т.е за 7 години и 4 месеца/, поради което са определени именно 5 632лв.. /т.е. сумиран периода е 16 години и 3 месеца/ .

От друга страна - в жалбата си лицето сочи периода като бг. 3 месеца и 2 дни, 4 и 6 години -за ЛС или общо 16 години 3 месеца и 2 дни.

Следователно -съдът прави извода, че общо обезщетения период /с платеното обезщетение от 15 000лв. и определеното понастоящем/ е за 16 години и 3 месеца т.е. толкова, за колкото претендира лицето. Недопустимо е да се преизчисли обезщетението, тъй като същото е определено законосъобразно към момента на изчисляването му и изплащането му. Последващата деноминация е неотнoсима. Съгласно §12 от Наредбата за приложението на чл.4 -правоимащите лица, които не са получили обезщетение за всяка изтърпяна репресия или за целия срок на репресията, имат право на обезщетение за останалите видове репресия, съответно обезщетение в пълен размер за срока на репресията, като размерът му се изчислява по [чл. 6 - 8](#) за остатъка от периода, за който лицето не е обезщетено. Съгласно ал.2 при преизчисляване на дължимото обезщетение на правоимащи лица, се взема предвид периодът, за който вече е получено обезщетение, в размер според действащия към момента на получаването му ред. За необезщетения период се изплаща размерът, предвиден в наредбата. Следователно –употребения израз в §12, ал.2 „преизчислява” следва да се тълкува не сам за себе си, а във връзка с ал.1 и с текста на самата ал.2 и това не означава, че се преизчислява полученото вече обезщетение- а се изчислява размера на новото. Ако има някакво преизчисляване –то е във връзка с периода на обезщетението. В този смисъл е ал.2, която визира, че се съобразява получения размер, който е изчислен към действалия към момента на получаване му ред. Този ред е изключвал деноминацията, която е настъпило по-късно по други причини.

По отношение на претендирания необезщетен период от 12 месеца, от които 10м. в ТВУ „Б.” и 2 месеца изселване в Т. -съдът възприема становището на ответника, че в искането с вх.№94НН/99 от 15.11.2006г.- на л.29-30- е видно, че лицето търси обезщетение само за периода на лишаване от свобода. Няма допълнение на посоченото искане, поради което правилно ответникът се е произнесъл само до поисканото. Останалото не е било дължимо, като непоискано, поради което не следва да се преценява изслушаната ССч.Е. Лицето има право отново по реда на §12 от

Наредбата да подаде искане и за този период.

В заключение: жалбата е допустима. Лицето има правен интерес са оспори акта, без оглед на това, че привидно същият е позитивен. Правният му интерес се състои в твърденията му, че има необезщетени периоди, а посочено са доводи по същество. По същество се установява, че тези възражения са неоснователни, поради което жалбата следва да се отхвърли, ведно с последиците -150лв. за юрк.възнаграждение.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНА жалбата на Н. Н. К. срещу ЗАПОВЕД РЛ-256 от 17.11.2011г. на областен управител.

ОСЪЖДА жалбоподателя да заплати 150лв. на ответника за юрисконсултско възнаграждение, както и 10лв. по сметка на съда невнесена първоначално д.т..

Решението може да бъде оспорено в 14-дневен срок от съобщаването му чрез настоящия съд пред ВАС.

Препис от решението на основание чл.138 от АПК на страните.

Съдия: